ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

ശ്രീമാൻ വേംകടനാഥാർയഃ കവിതാർക്കികകേസരീ ।
വേദാന്താചാർയവർയോ മേ സന്നിധത്താം സദാ ഹൃദി ॥

സേവാ ശ്രീ ശ്രീനിവാസരാഘവാർയ മഹാദേശിക വിരചിതാ

॥ ശ്രീലക്ഷ്മീനരസിംഹപംചാശത് ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṃgam*

*This was typeset using skt and Hellingman's TEX for Malayalam.

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

॥ ശ്രീലക്ഷ്മീനരസിംഹപംചാശത് ॥

നൃസിംഹസൂരിം ആചാര്യം നൃസിംഹം പരദൈവതം।
പ്രാപ്യപ്രാപകഭാവേന പ്രപദ്യേ പരവാനഹം॥

ഭക്തത്രാണപരായണത്വം അതുലം ഭക്തേഷു സന്ദർശയൻ
സ്ഥൂണാഭേദനകർമ്മണാപി ഘടയൻ ദിവ്യാം ദയാം അർഭകേ।
വ്യാപ്തിഞ്ച സ്വയമേവ സാധുനിവഹേ സർവ്വത്ര സന്നാദയൻ
ദേവഃ ശ്രീനൃഹരിഃ മദീയഹൃദയേ ജേജീയതാം സന്തതം॥ 1 ॥

വേദാനാമപി ഗോചരോ ന ഭഗവാൻ വേദൈർഹി വേദ്യോ ഹരിഃ
ഭേദേനാസുരവേശ്മനി പ്രമുദിതഃ സ്തംഭസ്യ സാക്ഷാത് അഭൂത്।
ദൃഷ്ട്വാ തൃപ്തിം അവാപുഃ അദ്ഭുതവപും കോപേന സൗമ്യം ക്ഷണാത്
പ്രാപ്തും തം പ്രയതസ്വ മാനസ മമ പ്രീത്യാ സമീച്യാ സദാ॥ 2 ॥

പ്രഹ്ലാദഃ പരഭക്തിയോഗമഹിതഃ പ്രഹ്ലാദയൻ മാനസം
സർവ്വേഷൂത്തമതാമവാപ്യ നൃഹരിം സാക്ഷാച്ച കുർവ്വൻ സ്വയം।
പൂർണ്ണസ്സൻ പരമം പ്രപദ്യ ധരണാവാനന്ദമത്യുജ്ജ്വലം
ത്വം ചാശ്വാശ്രയ താദൃശം നരഹരിം ഹേ മാനസാദ്യ സ്ഥിരം॥ 3 ॥

സാധൂനാം പരിരക്ഷണായ ദുരിതധ്വംസായ സദ്ധർമ്മിണാം
ധർമ്മസ്യ സ്ഥിതയേ ച ജന്മ ലഭതേ യദ്യദ്യദാƒപേക്ഷിതം।
സത്യം ജ്ഞാനമനന്തമുജ്ജ്വലതരാനന്ദം സദാ നിർമ്മലം
തദ് ബ്രഹ്മ സ്വയം ഉദ്ബഭൂവ ജഗതാം ക്ഷേമായ സിംഹാനനം॥ 4 ॥

ഭൃത്യം രക്ഷിതും ഉദ്യതോ ബഹുവിധാം രീതിം വരസ്യ സ്മരൻ
ദിവ്യം ചാപി സുദർശനം പിഹിതവാൻ ബ്രഹ്മോക്തിസംമാനനഃ।
ഭക്തം ഭൃത്യം അനന്തശോഭനഗുണാരാമം കിശോരം പരം
ഗാഢാശ്ലേഷവിധാനസൗഭഗമിദം സൗദർശനം തേ വപുഃ॥ 5 ॥

പ്രഹ്ലാദാവനസംഭൃതേന വപുഷാ ദിവ്യേന സേവാം ദിശൻ
ശ്രീലക്ഷ്മീനരകേസരീ വിതനുതാത് ശ്രേയാംസി ഭൂയാംസി മേ।
യേന വ്യാപ്തമിദം സമസ്തഭുവനം യസ്സന്നിധത്തേ സദാ
തസ്മാദന്യമഹോ ശ്രയേയ ശരണം കവാ കഥം വാ മനഃ॥ 6॥

വൈകുൺഠേ ബഹുശോഭനേ മണിമയൈസ്തംഭൈസ്സഹസ്രൈസ്സർയുതേ
സദ്യോന്മേഷസമിദ്ധ്യമാനസുഭഗേ പർയംകവർയേ സദാ।
രാജദ്ഭാസ്കരകോടിതുല്യരുചിനാ സകാശമാനഃ പ്രഭുഃ
ദുഷ്ടേ താമസദാനവസ്യ സദനേ ജാതോ ഹി മാം രക്ഷിതും॥ 7॥

സ്തംഭഃ കിന്നു ചകാര ഭവ്യസുകൃതം യഃ ചേതനാവാഞ്ചിതഃ
തിഷ്ഠന്നേവ സമസ്തലോകശരണം യോഽസൂത സിംഹാനനം।
നായം ദാരുമയോ ന ചോപലമയഃ സ്തംഭോ ന വാ മൃന്മയഃ
നൂനം ശ്രീനരസിംഹജന്മനിലയോ വൈദൂർയവർയാത്മകഃ॥ 8॥

ജാതഃ സ്തംഭവരം ബഭഞ്ജ നൃഹരിഃ ചിച്ഛേദ വക്ഷസ്സ്ഥലം
ഭക്തത്രാണകൃതക്ഷണസ്യ നിഖിലം ക്രൂരത്വിദം ചേഷ്ടിതം।
ഉത്സംഗേ പിതരം നിധായ ഹൃദയം നിർഭിദ്യ പുത്രം പരം
ശാന്തേന സ്വയം ആലിലിംഗ സുഭഗം വക്ഷഃ സ്ഥലേനാദ്ഭുതം॥ 9॥

പ്രഹ്ലാദേ നരതാം നിരീക്ഷ്യ നരതാം തത്യാജ നൈവ സ്വയം
തത്താതേ മൃഗതാമുദീക്ഷ്യ മൃഗതാം അംഗീചകാരാനനേ।
രൂപവ്യാകരണം സമസ്തജഗതാം യത്കൃത്യമാഹുർബ്ബുധാഃ
തദ്രൂപം ന തൃഗസ്യ നൈവ മനുജസ്യേത്യദ്ഭുതം ദൃശ്യതേ॥ 10॥

നാസ്തീത്യാഹ പിതാ തദസ്തി ഭുവനേ സർവ്വത്ര പുത്രോഽവദത്
സ്യാച്ചേത് ദൃഷ്ടിപഥം ന യാതി ഭഗവാൻ പ്രപച്ഛ കസ്മാദിതി।
ഏതാവദ്വിരതേ ഹിരണ്യകശിപൗ നൈവ പ്രഭുസ്സംഭവേത്
പുത്രം ഹന്തും അഥോദ്യതോ ദനുസുതഃ തസ്മാദ്ധി ജജ്ഞേ ഹരിഃ॥ 11॥

സർവ്വവ്യാപ്തിം ഉശന്തി ദൈവതവരേ നാരായണേ പണ്ഡിതാഃ
സർവ്വാന്തർയമനേന താദൃശമിതി പ്രാജ്ഞാ ഹി നിശ്ചിന്വതേ।

prapatti dot com

സ്ഥാണൗ ജ്ഞാനയുതേ തഥൈവ ഹി ജഡേ ദ്രവ്യേ ച സത്താം ഹരേഃ
വ്യക്തിം ദർശയതി സ്മ സാധു തനവൈ തസ്മൈ നമസ്യാ ഇമാഃ ॥ 12 ॥

കോപഃ കഞ്ചന ധിക്കരാതി കരുണാ ചോരീകരോതീതരാം
നേത്രം താമസരക്തമാംസലമതോ ദിവ്യാരവിന്ദോജ്ജ്വലം ।
ഹസ്തൗ പാടനസംഗിനൗ പടുതരാവാശ്ലേഷസുവ്യാപൃതൗ
താതേ തത്തനയേ വിഹാരസരണിഃ ദിവ്യാ നൃസിംഹസ്യ നഃ ॥ 13 ॥

പുത്രം നാശയിതും യദാ പ്രവവൃത്തേ സന്തം സ്വകം ദൈത്യരാട്
ധൂർത്തം തം നിജഘ്നാന ദൈവതവരഃ ശ്രീമാൻ നൃസിംഹോ ഹരിഃ ।
ഭേതവ്യം ന കദാ*f*പി സാധുഭിരിദം വിശ്വസ്യ തച്ഛാസനം
സ്ഥാതവ്യം പരഭക്തിയോഗഭരിതൈഃ ക്ഷേമായ യോഗായ ച ॥ 14 ॥

ദിവ്യ ജന്മ തഥൈവ കർമ്മ മനുജാ ജാനീഥ യൂയം മമേ-
ത്യാഹ ശ്രീയദുപുംഗവഃ കരുണയാ തത്സത്യം ഈക്ഷാമഹേ ।
സ്ഥൂണാതഃ കഥം ഉദ്ഭവഃ ദിതിസുതധ്വംസഃ കഥം വാ ദ്രുതം
സൗമ്യക്രൗര്യസമന്വയഃ കഥമിവൈകസ്മിൻ ക്ഷണേ ജായതാം ॥ 15 ॥

സ്തംഭം സ്വേന വിനിർമ്മിതം മണിമയം നിശ്ചിത്യ തേനോജ്ഝിതം
ഗർവ്വാത് യർവ്വംപിതാമഹാദിവിനുതം ഗൂഢം ന വേത്തും ക്ഷമഃ ।
ധിക്കുർവ്വൻ തനയം ച ഭീഷണവചോഗുംഫൈർബ്ബലാദർദ്ദയൻ
ദുർദ്ദർശം ഹി ദദർശ ദിവ്യപുരുഷം യാദൃച്ഛികം ദൈവതം ॥ 16 ॥

കിന്തേ സദ്മ ഹരേ! ഹിരണ്യകശിപോഃ സ്തംഭോ ന ജാനാസി കിം!
ഭഗ്നഃ കിം ന പുനഃ സുരാരിരപി തത്യാജ സ്വയം ജീവിതം ।
തസ്മാത് പുണ്യതമേ വസാമി സദനേ തസ്യൈവ കിം നോചിതം!
പ്രഹ്ലാദഃ പരമാപ്രയോ ഹി വസതി ശ്രേഷ്ഠം തതഃ കിം ഗൃഹം ॥ 17 ॥

വിശ്വം രക്ഷിതും ഉദ്യതേന വിധിനാ ദത്തേ വരേ ദാനവഃ
വിശ്വം സച്ചവിവർജ്ജിതം വിഹിതവാൻ ധർമ്മം ജഘ്നാന സ്വയം ।
ധർമ്മോ ഭാഗവതാപരാധനിചയോ രൂപം നൃസിംഹാത്മനാ
ധൃത്വാ തം നിജഘ്നാന ഭൂരിയശസേ ധർമ്മായ തസ്മൈ നമഃ ॥ 18 ॥

ദൂരീകർത്തുമനാ ഹിരണ്യകശിപും ദൂരീചകാര ശ്രിയം
    സാ ത്വജ്ഞാതവിനിഗ്രഹാ സകരുണാ ഗുപ്ത്യൈ കദാചിത് ഭവേത് ।
തന്നാമേന്യവ ഹിരണ്യമസ്ത്യഭിമതിസ്തസ്യാ അപി സ്യാദിതി
    നൂനം യോഗനൃസിംഹരൂപം അഭജത് വന്ദേഽദ്ഭുതം ദൈവതം ॥ 19 ॥

വൃത്തിം കൽപിതവാൻ ക്ഷണേന ജഗതാം ധർമ്മസ്യ ചോന്മൂലകം
    ഹത്വാ ത്വം നൃഹരേ നഭശ്ചരഗണാൻ ഭൂയോഽപി സുസ്ഥാൻ വ്യധാഃ ।
സ്വം സ്വം ഭാഗം അവാപ്യ ശോഭനധിയോ ഭൂയസ്തരാം ഖേചരാഃ
    നിർഭീകാസ്സുഖമാപ്നുവൻ മമ വിഭോ ശാന്തിം വിധത്സ്വാദരാത് ॥ 20 ॥

വേധാ നിർവൃതിമാപ പാകദമനോ ഭൂതിം പരാം യോഗിനഃ
    സിദ്ധിം സത്തപസാം പ്രസൂതിം അഭജൻ പുഷ്ടിം തപസ്യാധനാഃ ।
സർവ്വേ കിംപുരുഷാ മഹാപുരുഷതാം വിദ്യാശ്ച വിദ്യാധരാഃ
    ഗന്ധർവ്വാശ്ശുഭഗാനനൈപുണമഹോ കിം കിം ന സാധ്യം ഹരേ ॥ 21 ॥

കോപശ്ശന്തിമയോ രവഃ ഷ്രുതിമയോ ദേഹോഽനുകംപാമയഃ
    വീക്ഷാ ധർമ്മമയീ മനഃ പ്രിയമയം ശ്രോത്രേ വിവിത്സാമയേ ।
ശ്വാസാസ്തോഷമയാഃ കരൗ സുമമയൗ ജിഹ്വാ സുധാമയ്യപി
    ജ്ഞാനാനന്ദമയം ഭജാമി നൃഹരിം രക്ഷാമയം ദൈവതം ॥ 22 ॥

യേന ത്വം സുരവൈരിണം നിഹതവാൻ ശിശ്ലേഷ യേനാർഭകം
    യേനൈവാഭയം ആശ്രിതേഷു നിദധേ ദധ്രേ ച യേനാചലഃ ।
പദ്മം യേന ധൃതം ധൃതാ ച ഹരിണീ പദ്മാ സുഭൂത്യൈ സതാം
    സോഽയം രക്ഷണദീക്ഷിതസ്തവ കരോ മാം രക്ഷതാദന്വഹം ॥ 23 ॥

ദുഃഖം ദുർദ്ധരം അന്വഭാവി ശിശുനാ ഭൂയസ്തരാം ദുർവ്വചം
    തത്രോദാസി കുതഃ ത്വദീയനിധനേ കിം നാനുതാപസ്തവ! ।
സ്വീയേനൈവ ബലേന ദാനവസുതഃ സംരക്ഷിതശ്ചേത് വയം
    കാം ശക്തിം പരഭക്തിരൂപമഹിതാം ശ്രദ്ധധ്മഹേ കഥ്യതാം ॥ 24 ॥

സിംഹസ്ത്വം ഗിരികന്ദരേഷു വസതി സംപ്രാപ്യ സമ്മോദസേ
    സ്തംഭേ താമസസദ്മനി സ്ഥിരതരം സ്ഥാതും കഥം പ്രാഭവഃ ।

സ്തംഭം തം തരസാ പ്രപീഡ്യ ദനുജപ്രാണാംശ്ച കോലാഹലാത്
മോദം സാധുജനേ തനോഷി ഭഗവൻ സംരക്ഷ മാം അർഭകം ॥ 25 ॥

സിംഹാസ്സന്തി വനേ ഗിരൗ ച ഗഹനേ തുംഗേ സ്വതന്ത്രാ മൃഗാഃ
ഗുൽമേ ശൈലപദേ ജനിസ്തു വിദിതാ തേഷാം നിസർഗ്ഗോചിതാ ।
ജാതസ്ത്വം നരകേസരീ മണിമയസ്തംഭാത് ഗൃഹേഽരേഃ പ്രഭോ
സർവ്വേഷ്വേവ തതോഽചലേഷു ദദൃശേ നാരായണഃ കേസരീ ॥ 26 ॥

വൈകുണ്ഠേ പ്രലയേ ച നീരഭരിതേ ക്ഷീരോമ്പുധൗ വാ സതാം
സ്വാന്തേ പർവ്വതമൂർദ്ധസു ശ്രുതിഗിരാം ചൂഡാപദേ ഭൂതലേ ।
സന്ധ്യായാം ശരണാഗതാർത്തിദലനേ പ്രഹ്ലാദനാമോദ്ധൃതൗ
ഭക്താനാം പരിതോ വിഭാസി ഭഗവൻ ശ്രീമൻ നൃസിംഹ പ്രഭോ ॥ 27 ॥

ഏകം ത്വം വ്യഹനോ ഹിരണ്യകശിപും പ്രഹ്ലാദഹിംസോൽബണം
സംഖ്യാതും ച ന പാരയേർമ്മമ കൃതേ ജാനീഹി ന ത്വം ക്ഷമഃ ।
താവന്തീഹ വസന്തി പുഷ്കലതയാ പാപാന്യസംഖ്യാനി മേ
പ്രാജ്ഞാനാം പരിഭാവകാനി ഭവതോ ഭീഷാകരാണ്യപ്യഹോ ॥ 28 ॥

ദൃഷ്ടം നൈവ ച വിശ്രുതം ഭഗവതസ്തേ രൂപം അത്യദ്ഭുതം
ജായാ തേ നിജഗാദ നൈവ നികടേ യാതി സ്മ യാ ഭീതിതഃ ।
തദ് ഭവ്യം വപുരാതനോതു ജഗതാം ഭദ്രാണി നിത്യാർന്നി നോ
ബ്രഹ്മേശാനമുഖൈർയദേവ ബഹുധാ സംസേവിതം ശാശ്വതം ॥ 29 ॥

പശ്യേമാദ്ഭുതരൂപം അഞ്ജലിഭരാ ജീവേമ ഭൂയസ്തരാം
നന്ദാമാദ്ഭുതചേഷ്ടിതേന നൃഹരേർമോദാമ ദിവ്യാസ്സമാഃ ।
ദാസാസ്തസ്യ ഭവാമ സാധു ശൃണവാമാനന്ദവൃത്താദികം
പ്രബ്രൂമശ്ശരദഃ ശതം ഭഗവതോഽജീതാ വയം സ്യാമ ച ॥ 30 ॥

ദിവ്യായാദ്ഭുതകർമ്മണേ ദിതിമുതധ്വംസോദ്യതായാനിശം
ഭവ്യായ പ്രിയകാരിണേ ഭഗവതേ ശാന്തോദിതായാത്മനേ ।
വൈകുണ്ഠായ നൃസിംഹരൂപവഹനായാനന്ദസന്ദായിനേ
പ്രഹ്ലാദപ്രിയസംഭവായ മഹസേ തുഭ്യം നമസ്യാ ഇമാഃ ॥ 31 ॥

സ്തോത്രം തു കിം യതേ മയാ ചപലതഃ കിം തേന ദുഷ്ടോഽസ്മ്യഹം
തുഷ്ടശ്ചേത കഥമപി അനന്തവിഭവോ ധന്യോ ഭവേയം ധ്രുവം ।
ജ്ഞാനം സംകുചിത മമേതി വിദിതം ക്ഷോദക്ഷമം നേതി ചേത്
ഹന്താഹം പരിതോഷമേമി ഭഗവൻ കാചിന്ന ഹാനിർമ്മമ ॥ 32 ॥

ബാഹ്യാഡംബരലോകനേന ബഹവോ ഭ്രാമ്യന്തി വിജ്ഞാനിനഃ
ബാഹ്യാഡംബരമപ്യനന്തമഹിമ! ത്വം സ്വീകരോഷി ധ്രുവം ।
തേനൈവാസുരനായകോഽപി നിധനം സംപ്രാപിതസ്തത്ക്ഷണാത്
ഹിത്വാഽഽഡംബരജാലമാശു നൃഹരേ വാത്സല്യതോ രക്ഷ മാം ॥ 33 ॥

ക്വാഹം മന്ദമതിഃ നൃസിംഹവിഭവഃ ക്വേതീവ ചിന്താ ന മേ
ഭീത്യാ ചൈവ ലിഖാമി നൈവ പരിതോ വാചാ സ്പൃശാമീശ്വരം ।
ധൂർത്തത്വം മമ ജാഗരൂകമനിശം സ്യാന്മൂർഖതാ ബാലതാ
രത്നേഭയോഽപി യഥാഽഽദരോ ഭവതി തത്പേട്യാം തഥാ
മത്സ്തുതൗ ॥ 34 ॥

അസ്മാകം തു സുദർശനം ദിതിസുതസ്യാദശർന്നം തത്വതഃ
പ്രഹ്ലാദേന വിശിഷ്ടതാ നരഹരേരേതദ്ധി സംഭിദ്യതേ ।
പ്രായസ്തേ പുരതസ്സുദർശനമയം രൂപം തതോ ദൃശ്യതേ
താവത്കം മഹദുൽബണം കഥമിവ പ്രാപ്യം രഥാംഗേന തേ ॥ 35 ॥

കിം ബ്രൂയാം തവ വൈഭവം നരഹരേ! കാം വാ സപര്യാം ഹിതാം
കർത്തും സംപ്രതി സർവ്വദേവ സുഭഗാം ത്വത്തോഷിണീം സമ്മതാം ।
സർവ്വത്ര ത്വമസീതി രൂപിതമിദം തത്ത്വം യദി സ്വീകുരു
പ്രായഃ പ്രേഷ്ഠതമം തഥാഽന്യദപി വാ പ്രീത്യാ കൃതാർത്ഥം
കുരു ॥ 36 ॥

വേദാത്മൻ നൃഹരേ വിഭാസി കതമം രൂപം പ്രപദ്യ ശ്രുതൗ
കിം രൂപം നമകസ്യ ജാതു ചമകസ്യേത്യേവ സശീയതേ ।
നേതിപ്രത്യയവാൻ ഹിരണ്യകശിപുഃ ഭാവേതരം ഭാവയൻ
നാസ്തിപ്രത്യയഗോചരശ്ച ചമകം ത്വാമാശ്രയേ ഭൂതയേ ॥ 37 ॥

സ്തംഭോƒഭിദ്യത ദാനവസ്യ ഹൃദയം തീക്ഷ്ണൈർന്നഖൈരഞ്ജസാ
ബ്രഹ്മാദ്വൈതവിദാം വിചാരസരണിഃ തൂർണ്ണം തു ചൂർണ്ണീകൃതാ ।
ധ്വസ്താഹമ്മതിരാശു പാമരജനേ നാദേന നിർയാപിതോ
ഗർവ്വസ്തേന വിഭേദയാദ്യ നൃഹരേ മത്പാപരാശിം ക്ഷണാത് ॥ 38 ॥

മാതാ ത്വം നൃഹരിഃ നചൈവ വിദിതോ ഭേദഃ പുമാൻ സ്ത്രീതി വാ
വക്ഷോഭേദനകർമ്മണാ ദൃഢതയാ ജാനേ പുമാംസം പരം ।
സാക്ഷീം താകിംകകേസരീ മമ ഗുരുഃ ത്വാമാഹ സിംഹീം പരാം
ന സ്ത്രീ നൈവ പുമാനിതി പ്രഥയിതും സ്യാച്ചേഷ്ടിതം
തേƒദ്ഭുതം ॥ 39 ॥

മാതാ ത്വം നഹി മേയതാമുപഗതഃ സ്മൃത്യാ ഹി മേയം ജഗുഃ
സ്ഥൂണാ മാനം അഭൂത് മിതോ ഹി ഭവനസ്തംഭൈകദേശേ ധ്രുവം ।
മാതൃത്വം വ്യവൃണോഃ നിജാർഭകകൃതേ വാത്സല്യസന്ധുക്ഷിതഃ
തത്താതസ്യ തു മാപകോ ഭവസി ചേത് ക്ലിഷ്ടം സമസ്തം പ്രഭോ ॥ 40 ॥

പ്രാജ്ഞസ്ത്വാം പരിചിന്വതേ നരഹരിം വൈകുൺഠകൺഠീരവം
മന്യേ തേ നരതാം കദാചിദപി തേ നേച്ഛന്ത്യകസ്മാദപി ।
വൈകുൺഠോ ഹരിരേവ തസ്യ നിലയോ ലോകോƒഥ ദേശോƒപി വാ
വൈകുൺഠീയഹരിർഭവേദപി കഥം ജ്ഞാതും പ്രഗൽഭാ വയം ॥ 41 ॥

സ്തംഭാത് ഉദ്ഭവ ആശു നാശനമരേർബാലസ്യ സംലാലനം
യോഗഃ പംകജയാ വിശിഷ്ടഹസനം ചകദിഭിർദ്ദർശനം ।
സദ്മന്യധ്വനി മാനസേ സുമനസാം സദ്വർത്തനം സർവ്വദാ
സ്മർതൄണാം പരമാദ്ഭുതം ച നിഖിലം വൃത്തം നൃസിംഹം
പ്രഭോ ॥ 42 ॥

സന്ധ്യാം ത്വാം പരിചിന്വതേ സുകൃതിനഃ സന്ധ്യോദിതം ദൈവതം
സന്ധാനം ജഗതാം നൃസിംഹവപുഷാ സമ്യക് ത്വയാ സൂചിതം ।
സന്ധ്യാ ത്വം സമഭൂർഹിരണ്യകശിപോസ്സായന്തനീ തത്സുതേ
പ്രാചീ മദിഷയേ വിഭാസി ഭഗവൻ മാധ്യന്ദിനീതി ധ്രുവം ॥ 43 ॥

സിംഹത്വം നരതോഭയം ത്വയി വയം പ്രേക്ഷാമഹേ ഭാഗ്യതഃ
കാന്താരേ നരഗന്ധമാത്രരഹിതേ ശൈലേ ഗുഹാഭിര്യുതേ ।
സ്വൈരം സഞ്ചരണം തവ പ്രിയതമം ജാനാമി സിംഹോചിതം
കിം തേ ന സ്വദതേ നരത്വസുഭഗം മച്ചിത്തസംശീലനം ॥ 44 ॥

ദോഷാണാം നിലയോ ഹിരണ്യകശിപുര്ദോഷാൻ ഗുണാനാം നിധൗ
ദധ്യൗ സ്വീയസുതേഽപി ഹന്ത ഭവതീവാത്യന്തഹിംസ്രോഽഭവത് ।
ദോഷം തം പരികൽപ്യ കാരണതയാ ജാതഃ പ്രദോഷേ സ്വയം
ദുഷ്ടം ധ്വംസിതവാൻ തയൈവ വൃജിനധ്വംസം വിധത്സ്വാദ്യ മേ ॥ 45 ॥

രാമേ രഞ്ജിതമാനസേ രതികരേ ദിവ്യാത്മനാമമ്പഹ
സാക്ഷാന്മന്മഥമന്മഥേ രസമയേ കൃഷ്ണേ ച ദൃഗ്ഗോചരേ ।
രൂപം തേ പരമം സടാദിസഹിതം സൈംഹം സദാ ഭീഷകം
കസ്മാത് വീക്ഷിതും ഉത്സുകാഃ പ്രതിദിനം ജാനേ ന തേ
വൈഭവം ॥ 46 ॥

സിംഹസ്ത്വം നഹി സേവ്യസേ വനചരൈ-
സ്സിംഹൈസ്തഥാഽന്യൈര്മൃഗൈഃ
ത്വാം അത്യന്തവിലക്ഷണം വിസദൃശം
ജ്ഞാത്വാ ദ്രവന്ത്യേവ തേ ।
സേവന്തേ മുനയസ്തഥൈവ യതയോ
ജ്ഞാത്വാ പരം പൂരുഷം
തസ്മാദാദരമാതനോഷി നൃഹരേ
സവവിനേ സാംപ്രതം ॥ 47 ॥

ചിന്താതീതവിഭൂതികസ്യ ഭവതഃ തത്ത്വം മഹാന്തോ ജഗുഃ
ചിന്ത്യ സാധു വിചിത്രരൂപഗുണകര്മാദ്യൈര്വ്വരിഷ്ഠൈരപി ।
നിശ്ചിന്താ ഇഹ സഞ്ചരേമ ബഹുധാ സംസേവമാനാഃ പ്രഭോ
ത്വാം അത്യദ്ഭുതമൂര്ത്തിഭിര്ന്നവനവാഭിര്ഭ്രാജമാനം ഗിരൗ ॥ 48 ॥

പ്രാഹ്ലാദീ പരമാ നചാസ്തി ഭഗവൻ ഭക്തിസ്ത്വയി സ്ഥേയസീ
പ്രാജ്ഞാനാം അനുവര്ത്തനം ച നഹി മേ സംപദ്യതാം കിം നു മേ ।

ദേവീ സാ കരുണാ ന ചാസ്തി യദി തേ കാ വാ ഗതിസ്സംഭവേത്
മാമാരാദവ മന്ദമപ്യതിതരാം ശ്രീമന്നൃസിംഹാർഭകം ॥ 49 ॥

സ്തോതും ന പ്രഭവാമി മന്ദധീക്ഷണോ ജാനാമി ചൈതത് ധ്രുവം
നുന്നഃ സാർത്ഥകതാം കഥോമി വചസാം ഛിത്രാക്ഷരാമ്രേഡനാത് ।
വാചാ ത്വം പീരതുഷ്യസീതി വിദിതം മജ്ജൽപനം സ്വീകുരു
ശ്രേയസ്സന്തതിമാദരേണ പഠതാം ഏതം സ്തവം ശ്രീഹരേഃ ॥ 50 ॥

ആത്രേയഃ കവിവാദിസിംഹഗുരൂരാട്സേവാരതോ ഭൂതയേ
ഭക്ത്യാ ശ്രീനിധിരാഘവസ്സുമനസാം സേവാത്മികാം ആതനോത് ।
മാലോലോ മധുസൂദനോ മധുമയീ മാതാ തയാ ഭാർഗ്ഗവീ
മാന്യോ വേദശിരോ ഗുരുശ്ച മുദിതാഃ പ്രീതാഭ വന്ത്വമ്പഹം ॥ 51 ॥

॥ ഇതി ശ്രീലക്ഷ്മീനരസിംഹപംചാശത് സംപൂർണാ ॥

prapatti dot com